

[Larsen (Bjerre).]

1931 475 Kr. 03 Ø. Det viser sig altsaa nu, da man er kommet ind paa de faldende Konjunkturer, at der selvfølgelig ogsaa vil komme en anden Pris frem af det samlede Beløb, som det maatte udgøre efter disse Vareenheder. Og hvis man tager indeværende Aar 1932, vil man efter denne Beregning komme ned paa et Beløb af 394 Kr. 11 Ø. i Stedet for det, man gik ud fra, nemlig 600 Kr.

Altsaa ved Beregningerne af Statshusmandsbrug med en Rentesvarelse af det Beløb, jeg har nævnt, kommer vi ned til en Afgift for indeværende Aar paa 394 Kr. 11 Ø. Det vil efter min Formening sige, at under den økonomiske Anspændthed, som Statshusmændene lige saa vel som de øvrige Landbrugere, der har en høj Gældsbyrde, er inde i i Øjeblikket, er det Bevis for, at dette Forhold, indført her, vilde lette Byrden i afgørende Grad. Det vil derfor vistnok være en god Maade at gribe ind i Statshusmændenes Tilværelse paa, idet man netop her rører ved noget af det, som er den dybeste Aarsag til de Vanskeligheder, Landbrugere er inde i.

Det betyder noget mere end en Skattelettelse paa nogle Kroner, fordi det har det i Følge, at det rører ved Ondets Rod, nemlig Landbrugets Overprioritering. Og her gaar Staten nu i Spidsen og siger til den gældbundne Husmand: du har faaet din Ejendom under Højkonjunkturerne; vi ser, at du umuligt kan klare det igennem. Vi giver dig nu det Valg, at du, hvis du ønsker det, maa faa en anden Afgiftsberegning, som nedsætter dine Afgifter i Forhold til det, som Konjunkturerne maatte betinge.

Forslaget er før Fremkomsten behandlet i Landbokommissionen, og denne har afgivet Betænkning til Ministeriet over Forslaget. Desværre lykkedes det ikke i Landbokommissionen at opnaa en enstemmig Indstilling om dette Lovforslag, og dette beklager jeg, da jeg er bange for, at det sandsynligvis vil spores herinde i dette høje Ting. Dette helt igennem saglige Forslag, der saa absolut hjemles af Tiden, som vi lever i, mødte i Landbokommissionen Modstand af Repræsentanter for Partiet Venstre og det konservative Folkeparti, og disse Partiers Repræsentanter afgav en Mindretalsbetænkning, der tager Afstand fra Forslaget.

De af det foreliggende Forslag omfattede Husmandsbrug vil gennem Forslaget, hvis det ophøjes til Lov, faa en haardt tiltrængt Haandsrækning, der vil betinge deres

Udøvere det, som netop tiltrænges i den foreliggende økonomiske Situation, nemlig en Nedsættelse af den Rentebyrde, der for mig staar som det, der trykker haardest i Landbruget. Fra Oppositionspartiernes Side her i denne Sal lyder det ret ofte, og man hører ude paa Møder og ser i deres Presse, at der er Forsøg paa at drage den højtærede Regerings Stilling overfor Statshusmændene i Tvivl. Nu mener jeg, at Kendsgerningerne er, at den højtærede Finansminister er fareet meget lempeligt frem mod Statshusmændene i den vanskelige Situation, de har været i; naar disse ikke har kunnet betale deres Renter og Afdrag, er de altid blevet mødt med Forstaaelse, og jeg vil gerne have Lov til at takke den højtærede Finansminister for, at han ser saa forstaaende paa dette Forhold. Men det vil være af overmaade vidtrækkende Betydning at faa gennemført en Ordning, der kan betinge, at en dygtig og stræbsom Husmand bliver sat i Stand til at komme gennem Vanskelighederne, og det er netop det, jeg tror, dette Lovforslag i allerhøjeste Grad vil bidrage til. Det betyder, som før nævnt, noget andet og mere end den Lettelse i Ejendomsskatterne, der fra anden Side søges sat ind som Middel til Bedring af Landbrugets Kaar, og samtidig sætter man her ind paa det rigtige og det retfærdige Omraade. Jeg har ganske vist hørt Udtalelser af Folk, som ikke var venlig stemt overfor dette Forslag, efter at det var blevet bekendt, hvorledes Tanken i det var. Jeg er gennem Udtalelser blevet gjort bekendt med, at det er paastaat, at det var urigtigt at gennemføre et saadant Forslag, da det vil vække stor Misundelse hos den øvrige Del af Husmændene. Jeg forstaar ikke rigtig dette, Landets øvrige Husmænd og dermed alle Landbrugere faar dog ikke daarligere Kaar ved, at dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov; og for den øvrige Del af gældbetyngede Landbrugere maa der selvfølgelig træffes en Bestemmelse paa anden Maade, for at det kan blive muligt at give Landbrugere saadanne Kaar, at en Del af Landbrugets Købekraft atter kan vende tilbage, men ogsaa her har den højtærede Regering vist sin Villie, hvilket det Lovforslag, der følger efter nærværende, viser.

Jeg vil gerne foreløbig slutte disse mine Bemærkninger med at anbefale det foreliggende Lovforslag til Tingets Velvillie, og jeg udtaler det ønskelige i, at det ret hurtigt bliver ophøjet til Lov, da det efter min Formening vil betinge en god og